Blanche (Tirat)

Oyunun Adı: Arzu Tramvayı
Yazar: Tennessee Williams
Çevirenler: Esin Damcı – Nilüfer Karakullukçu

BLANCHE – Ben, bütün o yumrukları ben yedim, Stella. Yüzüme, vücuduma. Mezarlığa doğru yollanan ölüler alayı benim gözlerimin önünden geçti. Babam, annem, Margaret, birbiri ardına o korkunç yola düştüler. Tanrı öylesini göstermesin kimseye. Tabut bulmak bile mesele oldu. Neredeyse, çöp gibi yakmak gerekiyordu onları. Sen tam cenaze törenine yetiştin, Stella. Ölüme göre cenaze töreni ne güzel şey. Cenaze törenleri sessizlik içinde geçer. Ama ölüm öyle mi? Ben onların, kimi boğuk boğuk hırıltılar halinde, kimi sayıklama gibi, bazen "Bırakma beni!" diye haykıran iniltilerini, can çekişmelerini kulaklarımla duydum. Hayatta tatmadık zevk koymamış doksanlık yaşlılar bile son nefeslerinde "Beni bırakma!" diye bağırırlar. Onları gitmekten alıkoymak elindeymiş gibi. Ama cenaze törenleri renk renk çiçekler arasında sessiz geçti. Tabutlar debdebeli idi. Baş uçlarında bulunup da onların "Bırakma beni" diye haykırmalarını duymadıkça, geçirilen ölüm ve kalım didişmesini nasıl anlayacaksın? Senin rüyalarına bile girmeyen bu sahneleri ben gözlerimle gördüm. Şimdi karşıma geçip bana, "Evi barkı yitirdin!" diye çıkışmak kolaydır. Bütün o hastalıkların, ölümlerin masrafları nereden çıktı sanıyorsun? Ölüm ucuza mal olmuyor, Bayan Stella! Margaret'in hemen arkasından Jessie'nin hastalık ve ölüm masrafları, sonra ötekiler. Azrail çadırını eşiğimize kurmuştu. Belle Reve'i karargah seçti kendine. İşte Stella, Belle Reve böyle çıktı elimizden. Gidenlerin hangisi servet bıraktı? Geçtik servetten, bir kuruş bırakan oldu mu? Yalnız zavallı Jessie… Kalan yüz doları ancak tabut masrafını karşıladı. Bu ağır külfetin karşısında benim küçücük aylığımdan gayri ne vardı? Şimdi beni kırıyorsun. Geçip karşıma çiftliği elden çıkarmışım gibi şüpheli şüpheli bakıyorsun. Peki, bütün bunlar olup biterken sen nerelerdeydin? Yatakta değil mi? Sevgili Polağınla.